

Pel darrere Carles Capdevila

Dilluns: Queco Novell
Dimarts: Albert Om
Dimecres: **Carles Capdevila**
Dijous: Alfred Bosch
Divendres: Francesc Orteu
Dissabte: Sílvia Soler

AVUI+
Des del
1976

ÍNDEX 19.11.08

Opinió	2
Política	5
Món	10
Economia	16
Diàleg	22
Societat	25
Barcelona	34
Cultura i Espec.	38
People	60
Esports	51
El temps	55
Jocs	56
El dia d'avui	58
Cartellera	46
Comunicació	61

TEMPS D'AVUI

Andorra

Barcelona

Palma

València

DESCLOT

GARZÓN HAURIA D'INVESTIGAR LA LLEI D'ÚS

Aquest diari -poca broma: sortir cada dia esdevindrà aviat un miracle per a la premsa escrita- es feia ahir ressò i brama d'un trist aniversari: 25 anys de la llei d'ús i ensenyament del valencià. Migrat ensenyament i menys ús, però encara repiquen. Per això, un grup d'entitats nacionalment solvents ha publicat un informe segons el qual d'on no n'hi ha no en raja. El coordinador d'aquest treball ha descrit la situació amb una contundència diàfana: "Era una llei de mínims i s'ha aplicat d'una manera mínima". Els socialistes la van aprovar per retolar els passos del viacrucis valencià i els populars l'han convertida en l'epitafi de la llengua. I és cert que una part important de la societat vol anar més enllà.

Molts pares no poden apuntar els fills a les línies en català perquè no n'hi ha. De línies, no de pares. Mentre els senyors del PP de Catalunya demanen poder triar l'idioma vehicular de l'ensenyament, al País Valencià els mateixos populars ho impedeixen. Molt bé. Per celebrar l'aniversari de la llei del valencià Francisco Camps podria llançar-ne les despulles a una fossa comuna. Memòria històrica. Així el magistrat Garzón tindria més feina. Però no és només el govern. A la universitat, que alguns consideren cau de la flama, només es poden cursar els crèdits. Tant se val les batalletes que tinguin després amb el govern per poder dir-ne català als seus Estatuts. Folklore. I l'última constatació. L'any 80 un estudi sociolingüístic afirmava que a Castelló de la Plana hi havia un 70 per cent de catalanoparlants i un 30 per cent de castellanoparlants. Ara el percentatge s'ha capgirat. Felicitats, senyora llei!

Comenta l'article a www.avui.cat/46762

KIM LUDBROOK / EFE

Marxa enrere?

La marxa enrere és una operació de risc, al cotxe, i un mètode anticonceptiu nefast, al llit. Ara intueixo un intent de marxa enrere per recuperar llocs de treball abandonats que tampoc no serà gens fàcil.

Propietaris de botigues, perruqueries, carnisseries, bars i restaurants fa temps que es queixaven que els faltava personal. La gent no vol treballar, no accepta res en caps de setmana, és una generació poc sacrificada... Això deien.

Parlaves amb els presumptes destinataris de l'oferta "Es busca dependent" i et responien: "Tu saps què paguen?". No només tenien raó les dues parts, sinó que un procés realmentava l'altre. Sense voler descobrir a hores d'ara si va ser primer l'ou o la gallina, és evident que

un cop una sèrie de feines han anat a parar a mans d'immigrants, molts empresaris ho han aprofitat per rebaixar-ne els sous.

Tinc la sensació que en els propers dos anys hi haurà gent que s'ho repensarà, i decidirà que pels 800 euros que li van oferir fa dos anys ja li està bé pringar en un bar o una botiga, i si cal en dissabte, què caram, però es trobarà que ara només n'hi oferiran 600, o 500, i tornarà a dir que no.

Durant una generació o dues el sector serveis ha passat de tenir cert presti-

De cultura de l'esforç en tenen els que no tenen més remei que esforçar-se i a més a més noten que fer-ho els compensa

gi social (el quiosquer i la carnissera del poble eren poders fàctics) a ser en bona part un sector refugi de gent que està de pas, o perquè és jove o perquè ve de fora. I han tancat negocis de tota la vida que basaven el rendiment a no comptar les hores, per obrir-ne d'altres en mans de grans cadenes. I clàssics com la botiga de queviures o el bar de menús s'han reconvergit, en part, en *pakis* o restaurants xinesos. Models de negoci, un altre cop, basats en gent que no compta ni cobra ni cotitza tot el

temps que treballa. Que ningú busqui cap judici moral ni d'intencions en això que deseric. De cultura de l'esforç (dedicar-te a feines esclavitzadores que demanen moltes hores i no respecten els caps de setmana) en tenen els que no tenen més remei que esforçar-se i a més a més noten que fer-ho els compensa, perquè progressen.

Qui sap si l'escenari de recessió que ens pinten esborrarà la frontera social actual entre els que necessiten feines on cal pringar (els nouvinguts) i els que n'accepten només associades a condicions dignes de la societat del benestar (els que eren aquí abans). Si això passa, auguro que serà perquè els segons han de fer un pas enrere, i no perquè els primers puguin fer un pas endavant. carles@carlescapdevila.com

Descobreix els suplementos que cada setmana et regala l'**AVUI+**

Divendres, Sortim

Dissabte, Cultura

Diumenge, A+A+ (inclou El Centim)

Diumenge, Plaers

Només amb l'**AVUI+**

8 427955 100012